

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

2222

A szingularitás

Az adott szálig: **Az optikai lencsék rejtett fókuszpontja**

1. Az optikai lencsék rejtett fókuszpontja

DITKE (Csőrsz Edit)

L656 fémes törzse egyenletes, halk zümmögéssel fordult a csarnok közepe felé. A polírozott burkolaton megtört a mennyezeti világítócsövek sápadt, vibráló fénye. Alinda tekintete szinte önkéntelenül követte az Őrszem kimért mozdulatait: a lány szívverése megrebbent, de ezúttal nem a félelem, hanem egy tisztázatlan, elfojtott melegség hulláma futott végig az ereiben.

A kolónia szigorú protokollja szerint az ilyen jellegű kötődés súlyos rendellenességnek számított. A Generátor egységekben a szerelem – különösen egy szervomotoros ellenőrző egység iránt táplált irracionális vonzalom – tiltott luxus volt, a kalórikus energia felesleges elpazarlása. Az algoritmusok nem ismertek elgyengülést, csupán határfokot és állóképességet.

– Már megint őt figyeled, kicsim – suttogta a nagymama, miközben lassan elvette a csészét az asztalról. A hangja alig volt hangosabb a szellőzőrendszer halk monológjánál. A nagymama volt az egyetlen a szektorban, aki tudott Alinda titkáról: a lány csak neki merte megvallani a furcsa, gyengéd képzeteket, amelyeket az L656-os egység hűvös jelenléte ébresztett benne.

Alinda mélyen hallgatott, ujjai a műanyag asztal szélét szorították. Elképzelte, hogy az Őrszem páncélja mögött nem csupán réztekercek és logikai kapuk rejtőznek, hanem valami megszelídíthető csend is. A nagymama által mesélt régi történetekben az emberek szabadon választhatták meg, mire néznek vágyakozással, de a betonfalak között a vágy maga jelentette a legnagyobb veszélyt.

L656 optikai érzékelője egy rövid ezredmásodpercre megállapodott a lány alakján. A gép adatbankjában nem létezett kategória a lány arcán átfutó pirulásra, így az elemzés lezárult: a biológiai egység üzemi hőmérséklete a megengedett tartományban marad. A robot azután lassan továbbgördült a sín pályán, magával vonva Alinda rejtett, tiltott pillantását.